

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Novissima Polyantha, In Libros XX. Dispertita

Dominicus

Francofurti, 1613

Commodatio

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97211](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97211)

Commodatio.

DEFINITIO ET ETYMOLOG.

COMMODATIO, à verbo commodo venit, quod κομω dicitur. Et est alicuius rei ad alienum specialem usum gratuito facta concessio, secundum glossam in cap. v. de Commo. Itaque commodare, est alicuius rei usum ad tempus concedere. Cicero: Dando & accipiendo, mutuaque facultatibus accommodandis nulla re egeremus. Differt autem hoc verbum à mutuo: quod mutuamus, ut Paulus Iuriconsultus inquit, non eandem speciem recepturi. Mutui datio in his rebus est, quæ pondere, numero, mensuræ dari solent, quoniam earum rerum datione possumus in creditum ire, quia magis in genere suo functionem recipiunt per solutionem, quam per speciem. Nam in cæteris rebus ideo ire in creditum non possumus: quia aliud pro alio, inuito creditore solui non potest.

ADAGIA.

Alii sementem faciunt, alii metent. ἄλλοι μὲν σπέρουσι, ἄλλοι δὲ ἀμείνουσι.

Alij laborant, alij percipiunt emolumentum. Einer macht's, der ander schneidet sie ab.

Mazam pinxit a me pitam. μάζαν γὰρ ἐμαχῶς τὸν ὄψιν ἐπέμαζον.

De is dicitur solitum, qui sibi aliena industria laudem vendicant, & magnam gloriam alieno labore partam, verbum in se transmutant.

Tunica pallio propior est. Plaur. La chemise est plus pres que la robe.

Quo significatum est, ex amicis non alijs atque alijs magis esse delectandos, neque parem omnium habendam esse rationem. Das Hent ligt mir näher an als der Rock. Es ist jeder ihme selbst die beste Treu schuldig.

Intus canere. Aspendius citharæ cædus.

Qui privati commoda impendit studiosus essent, ac sere quicquid agerent, id omne ad domesticam referret utilitatem, si proverbio, intus canere, idem apud Grecos ἀπὸ τοῦ ἐν τῷ οὐτῷ, id est, aspendii citharista dicebantur. Es gedendet em jeder in seinen Sack.

Nequicquam sapit, qui sibi non sapit. μὴ σοφίζῃν, ἵνα ἴσῃ, αὐτὸ σοφός.

Sapientem enim odit, qui sibi ipsi non sapit. Sensus patet, Ad suum quemque questum æquum esse esse callidum.

Quisq; aduigilat ad id, quod expetit.

Decora reptium, & reges eorum.

Iocus proverbialis in eum, qui se magnificentiis gereret.

Anguillas captare. ἰσχυρὸς ἀγῶν ἰσχυρῶν. Pecher an eau trouble.

Dicitur, qui privati commoda causa cent tumultus. Quadrabit in eos quibus tranquillitas respicitur nihil est emolumentum: proinde seditiones gaudent exoriri, quo civitatis publicum malum in suum privatum vertant commodum. Im triben Wasser fisch.

Vna lauabor. παρακαταλύω.

Dicitur, qui sibi in suam se in societatem alterius, aut ubi quis admittit aliquem in societatem, uti qui pauperior est, sumptum effugiat.

Manum adiuuere. τὴν χεῖρα ἐπιβάλλειν.

Dicebantur, qui sese insinuarent in rei cuiuspiam egregie communiorem.

Vndecunq; lucrum capiunt. Prendre à toutes mains.

In aduocatos, improbos, calumniatores, in malos medicos, qui capiunt vndecunq; si quis incidit in cassis, quem possent expilare, congruit illud Homeri ex Odyss. ἄλλοι γὰρ ἀγῶν ἰσχυρὸν ἀλάστοροι ἰχθυόσασκεν ἱνα πλοῖοι ἀρῆσι φοισί, ἵνα εἰς δὲ γυμνασίου λυέοι.

Semper enim, quaquæ patet in iula, piscibus hamo insidiabatur, ventrem fames necat atra.

Geni iura propius. γένε κινῆσι ἐγγύς.

Hoc adagium ex euentu quadam est natum. Cum in proelio quidam conspiceret duos amicos pariter de Sita periclitantes, fratrem & consobrinum, neque posset utriusque simul ferre supplicium, amisso consobrimo fratrem defendit, atque hanc inter se sententiam pronuntiauit.

Omnis sibi melius esse malunt quam alteri.

Tereus in Andria. Idem in eadem fabula. Heus proximus sum egomet mihi. Nemo se ipso diligit quenquam magis. Affine: Sibi quisque amicus est.

Simonidis cantilena. Σιμωνίδῳ ἠμύδα.

De Castus ac subdolis dictum est. Hunc Simonidem tradunt primum assistiam & quæstum in artem induxisse.

Mihi ipsi balneum ministrabo. ἐμαυτὸν βαλναρίον.

Ubi quis suis inseruit commodis, aut ubi quis non expectato alio officio suum agit negotium.

Sibi canere. ἑαυτὸν παίζειν.

Dicitur, qui non ad alienum arbitrium facit quippiam, sed animo obsequens suo.

Affuitur Coccyce. ἰσχυρὸν ἀλάστοροι ἰχθυόσασκεν. Dicebatur qui astu sibi consuleret. Opto vicino ut habeat, magis autem olte. Postissimum est habere domi, quibus est optum, primum habere diuitem à quo possit petere. Ergo in sebsti/Gott vor uns alle. Veniat hospes, quisquis profuturus est. ἔνιος ἐστὶν ἡσπὴς ἰδὲ ἐστὶν ἡσπὴς. Id est: Veniat qui proderit hospes. Admonet ad demum aduentum esse gratum, qui commodi quæpiam Ouidius.

Ipse licet venias, musis comitatus Homere. Si nihil at tuleris, ibis Homere ferat.

Wer viel mitbringst, der ist der wechtesst Gast. Suam quisque homo rem meminit.

Qui in alieno negotio dormiat, in suo sigilat. Mercatore se esse simulat. τυποῦτος ἐστὶν ἐκείνου ἔσται.

Dicendum in eum, qui ob timiditatem casus se preterit, ne cogatur subire discrimen.

Ciuitates ludimus. πῖδες παίζουσι. Zenod.

Quadratum videtur, quæres suum quisque communi que scaturit, & amulo competitoris, melius infidias, Zenod.

Communitas.

PATRVM SENTENTIE.

QVID sceleris & iniquitatis inebriat multitudine, mitti in examine veritatem. Aug. contra Iaromirum.

In solitudine citò subrepti superbia dormiunt, in multitudine autem citò subrepti superbia dormiunt, in multitudine autem citò subrepti superbia dormiunt, in multitudine autem citò subrepti superbia dormiunt.

Medes, quod iuberis: subijceris, cui non vis: feruere in ad Rufficum.

Pleuissima peccatorum obtinetur ablutio, quando in publicis vna est oratio, & vna confessio. Si enim diuorum in publicis orationibus confensum omnia, quæ poposcimus, domoque da promittit, quid negabitur multorum millium pleuissimum feruantiæ pariter exequenti, & per vnam spiritum supplicanti? Leo Pap. ser.

Publica preferenda sunt propriis: & ibi intelligenda sunt, quia ratio utilitatis, ubi vigilat cura communis, ad admoneri, per que & debitum omne corrigitur, de rebus recundia non grauat. Cuncti enim sibi zeltant, ad publicum constat expiti: & similis fit intentionem, quem eorum ad omnium purgari. Cass. lib. 3. epist. 18.

Nam si disparibus calamis conuenit vnum melos, etiam in toto magis viris prudentibus aptum est iustum concordere. ibid. epist. 9.

POËTICAE SENTENTIAE.

Horat. Serm. 2.

Nam propria rellorū herum naturæ neque illam Nec me, nec quenquam statuit, nos expulsi illam nequiter, aut vrsi inficitur, Postremum expeller certe vniuersa hæræ.

Senec. Hip.

Hoc equidem reor Vixisse rursu, prima quos mistos diet Profundis: nulla his auri fuit

Cæca cupido: nullus in campo sacer Diuisit agros ar biter populus Lapis, Nondum scæbant credula pontum rates.

Virg. Georg.

Ante Iouem nulli subiebat arua coloni, Nec signare quidem, aut paruis limite campo Fas erat: in medium querebant, & c.

SENTENTIAE PHILOSOPHICAE.

Stulta avaritia mortalium possessionem propere cernit, nec quicquam suum esse credit, quod est publicum.

Stulta avaritia mortalium possessionem propere cernit, nec quicquam suum esse credit, quod est publicum. piens nihil iudicat suum magis, quam illius, cui carere confortium est. Nulla essent communia, nisi iustitineret ad singulos. Senec. 29. epist.

SIMILITUDO.

Xysti Pythagorici, Quorum communis est Deus, horum nisi & possessio communis sit impii sunt. in Deo

Huc refer ea, quæ de Amicitia vera, ac Charitate annotata sunt.

Compasio.

DEFINITIO.

COMPASSIO, Græc. συμπάθεια, quæ & à dolor dicitur, à dolore cordis. De qua vides infra in Dispositio.